N°. 84.

BREDASCHE COURANT.

ZONDAG 6 AUGUSTUS.

1½ C. NOORD-BRABAND 48.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2den Augustus.

Op het einde van de zitting der nationale vergadering, van Maandag, werd, met 691 tegen 2 stemmen, een voorstel goedgekeurd, waarbij de stellingen van den heer *Proudhon* ten sterkste worden veroordeeld.

De bewoordingen van dat voorstel luiden aldus:

«De nationale vergadering, overwegende dat het voorstel van den burger *Proudhon* een verfoeijelijke inbreuk op de beginselen dor openbare zedelijkheid is; dat het is eene bepaalde schending van het regt van eigendom, dien grondslag der maatschappelijke orde; dat het een stelsel van aanbrenging aanmoedigt en een beroep op de laagste driften doet.

«Overwegende bovendien, dat de voorsteller de Februarij-omwenteling gelasterd heeft, door haar medepligtig te maken aan de theoriën, door hem op de tribune ontwikkeld, gaat over tot de orde van den dag."

In den aanvang der zitting van de nationale vergadering van den 1sten dezer, hebben belangrijke interpellatiën plaats gehad omtrent de zaak der dagbladen waarvan de uitgave gedurende den staat van beleg geschorst is, en omtrent de inhechtenisneming van den heer *de Girardin*. Het eerst heeft daarover de heer *Crespel-Latouche* het woord gevoerd; hij heeft de redenen gevraagd waarom de verschijning van sommige dagbladen aldus werd verhinderd, terwijl andere zelfs zonder borgstelling verschenen, en betoogd, dat uit den staat van beleg het regt niet geboren wierd, om een schrijver gedurende tien dagen opgesloten te houden zonder dat er eenig bewijs van schuld tegen hem te vinden was. De heer *Marie*, minister van justitie, heeft dien spreker beantwoord, en na de omstandigheden te hebben herinnerd, waaronder de bedoelde maatregelen hadden plaats gevonden, heeft hij ten slotte verklaard dat noch de generaal *Cavaignac*, noch de regering van de in hunne handen gestelde magt meenden misbruik gemaakt te hebben, en dat overigens zoodra de nieuwe wetten op de drukpers waren in werking gebragt, de maatregelen tegen de dagbladen zouden worden opgeheven, die men gedurende den staat van beleg als verdedigingsmiddelen noodig had gekeurd.

De heer *Vezin* heeft daarop op nieuw het woord opgevat en bepaaldelijk de *Presse* verdedigd; zijns inziens had dat blad geenszins eene oproerige strekking en had het geenerlei aanleiding tot den jongsten opstand gegeven; de redactie was naar zijne meening geheel in overeenstemming met den geest van het algemeen, en had geen der voorwaarden ooit overschreden, die door de wetgeving aan de politieke drukpers waren voorgeschreven. Hij wenschte dus de redenen te weten waarom men alsnog dat blad belette te verschijnen. In denzelfden geest spraken de heeren *Valette* en *Dupont* (de Bussac), terwijl de heer *Guichard* het gedrag der regering verdedigde. Eindelijk trad ook de heer *Victor Hugo* tegen de regering op; hij noodigde haar uit zich te verklaren omtrent het gebruik dat zij van de drukperswetten dacht te maken; zijns inziens had men eenvoudig deze vraag te doen: «Verkeert men in staat van beleg of onder eene dictatuur!" In het eerste geval hebben de dagbladen het regt om weder te verschijnen, mits voldoende aan de wettelijke voorschriften; indien de regering daarentegen begreep eene dictatoriale magt te behoeven, dan behoorde zij zich daaromtrent te verklaren.

De generaal *Cavaignac* heeft geweigerd op deze interpellatie te antwoorden, meenende dat het votum der vergadering het beste antwoord op de gedane vragen zou zijn.

Na eene korte woordenwisseling, stelde de heer *Méaulle* voor om tot de orde van den dag over te gaan, onder uitdrukkelijke verklaring dat toen de nationale vergadering Parijs in staat van beleg verklaarde en den generaal *Cavaignac* tot hoofd van het uitvoerend bewind benoemde, zij hem ook daarmede het regt had gegeven om de dagbladen te schorsen. De generaal *Cavaignac* verzette zich tegen het in overweging nemen van dat voorstel, en op zijn verzoek ging men eindelijk met algemeene stemmen eenvoudig tot de orde van den dag over.

— De nationale vergadering heeft in hare zitting van heden, met 378 tegen 339 stemmen het ontwerp van wet, waarbij eene belasting op de hypothecaire inschrijvingen gelegd wordt, aangenomen. Die wet heeft bij de vergadering vrij wat tegenstand gevonden en zou waarschijnlijk verworpen zijn geworden, indien de minister van finantiën niet verklaard had, dat zij slechts als een tijdelijke maatregel moest worden aangemerkt, die door de dringende omstandigheden van het oogenblik gebiedend gevorderd werd, en slechts voor het loopende jaar zou werken. Bij de verdediging der wet, heeft de minister nog te kennen gegeven dat hij voornemens was later verordeningen voor te dragen waarbij de kapitalen en de roerende goederen belast zouden worden.

— Volgens de door de Fransche dagbladen medegedeelde berigten uit Rome van den 21sten, hadden de beide kamers het vroeger door ons vermelde en aan den Paus gerigte adres, waarbij ter gelegenheid van het gebeurde met Ferrara, op eene oorlogsverklaring tegen Oostenrijk aangedrongen wordt, door deputatiën uit haar midden aan Z. H. doen aanbieden. De Paus had er zich bij zijn antwoord toe bepaald, te kennen te geven, dat hij het zich steeds ten pligt zou stellen om de regten van zijn wereldlijk gebied te verdedigen, doch dat hij vertrouwde, dat men de pauselijke regering, even als vroeger ten aanzien van Ferrara het geval is geweest, ook nu volkomen regt zou doen wedervaren, ofschoon dan ook de omstandigheden thans anders waren.

— Volgens de door de Fransche dagbladen medegedeelde berigten had de tijding van de door het Piemontesche leger geleden nederlaag een grooten schrik door geheel Italie verspreid. Evenwel was dat leger nog vol moed en strijdlust. Koning *Karel Albert* was meester gebleven van twee overgangen over den Mincio, van dien bij Goito en dien bij Peschiera. Zijn leger, dat 45,000 man sterk is, stond thans op den regter oever dier rivier in eene gunstige stelling tegenover dat gedeelte van het Oostenrijksche leger, dat dezelve overgetrokken is.

Bij het hoofdleger zouden zich nog de generaal *Fatti* met 5000 man uit Milaan en de generaal *Zuchi* met zijne brigade voegen, zoodat de Fransche dagbladen den toestand der Italiaansche legermagt nog geenszins als hopeloos beschouwden, indien zich ten minste het berigt van de aankomst van den generaal *von Welden* te Cremona, dat nog alleen door de Duitsche dagbladen is medegedeeld, niet bevestigde.

Dezelfde bladen maken op nieuw melding van de verdrijving der Oostenrijksche troepen uit Padua en Treviso. Zij voegen er thans de bijzonderheid bij, dat de veldmaarschalk *Radetzky* het legerkorps van den generaal *d'Aspre* aan zich getrokken had, dat vroeger Visenza en Padua bezet hield. In die plaatsen waren slechts zwakke bezettingen achtergebleven, en te Padua had de bevolking van deze omstandigheid gebruik gemaakt om de bezetting te verdrijven, waarna de generaal *Pépé* de plaats ingenomen zou hebben.

In dezelfde bladen leest men nog het volgende: «Een buitengewoon gezant van het Lombardijsch voorloopig bestuur, de heer *Guerrieri*, is te Parijs aangekomen en heeft de tijding aangebragt, dat te Milaan een comité van openbaar welzijn was ingesteld, om in de gevaren die Italie bedreigen te voorzien. Dit comité bestaat uit drie leden: de heeren *Maestri*, *Restelli* en den generaal *Fanti*, welke door het bestuur uit de republikeinsche partij gekozen zijn. Op deze wijze zou men een dreigenden opstand voorgekomen hebben. De algemeene volkswapening werd met buitengewonen ijver voortgezet."

Een bijzondere brief uit Turyn van den 29sten Julij meldt intusschen, dat er eene nieuwe omwenteling te Milaan heeft plaats gehad, dat het voorloopig bestuur omvergeworpen, en de bekende publicist *Cattaneo* als dictator opgetreden is.

— Een der Parijssche bladen kondigt aan, dat de Hertog van Genua besloten heeft de kroon van Sicilie niet te aanvaarden, voordat de Italiaansche onafhankelijkheids-oorlog geëindigd zal zijn, daar Koning *Karel Albert* alles zou willen vermijden wat den tegenwoordigen reeds moeijelijken staat van zaken nog meer zou kunnen verwikkelen.

Van den 3den.

In de zitting der nationale vergadering van heden heeft de commissie van onderzoek naar de oorzaken der gebeurtenissen van 15 Mei en 23 Junij, bij monde van den heer *Bauchart*, haar rapport uitgebragt. Dit rapport heeft op de vergadering eenen diepen indruk gemaakt. In de hoofdzaak is het niet minder dan eene regtstreeksche beschuldiging tegen *Louis Blanc*, *Caussidière* en *Ledru-Rollin*, terwijl het geheele voorloopige gouvernement door zijne handelingen er min of meer in betrokken is. De drie genoemde personen waren na twee à drie maanden dat zij in het bestuur waren, reeds zoo ontevreden over de vruchten van hun eigen werk, dat zij tegen hun eigen gezag zamenspanden. De verslaggever begon met te vermelden dat zij overal waar zij hare nasporingen had gedaan, welwillende medewerking had ondervonden; veler mond was echter uit vrees gesloten gebleven. Daarop gaf hij een overzigt van de beide groote aanslagen van 15 Mei en 23 Junij, beiden zonder oorzaak, ja zelfs zonder voorwendsel ondernomen.

Ten gevolge van de revolutie van Februarij, was de vrijheid tot hare uiterste grenzen gebragt, de volkssouvereiniteit volkomen erkend, de nationale vergadering, door tien millioenen burgers gekozen, was aan hare bezigheden, toen eensklaps een ongehoorde aanslag tegen haar werd gedaan. Van toen af had zij maatregelen kunnen nemen door het algemeen welzijn gevorderd; maar zij wilde niet dat de nationale werkplaatsen onmiddellijk gesloten werden, en zorgde voor de toekomst van hen die tot den eersten aanslag hadden medegewerkt, toen de manifestatie van 23 Junij plaats had; het werk der *socialistische partij*. De communistische partij, voortgekomen uit het Luxemburg en uit de cubs der nationale werkplaatsen, had de vierdaagsche worsteling geleid. Te vergeefs had de commissie nagespoord welke medewerking zij had gehad, wie geld uitgedeeld, wie wapenen verschaft had; men had slechts de beide partijen, die sedert den 24sten Februarij

altijd tegen de maatschappij gewapend waren, die der regeringloosheid en van het socialisme, thans te zamen vereenigd gevonden.

Na dit algemeen overzigt ging de heer *Bauchart* tot een nader onderzoek der oorzaken over. Hij vond die in de acten van het voorloopig gouvernement, welke de achting voor de nationale vergadering in 't oog des volks verzwakt hadden. De rapporteur las hier eene zinsnede voor uit het *Bulletin de la République*, N°. 16, waar gezegd wordt: «dat zoo de verkiezingen slecht uitvielen, er voor het volk dat de barricaden had gemaakt, slechts één middel was, dat het namelijk voor de tweedemaal zijn wil tegen eene verkeerde vertegenwoordiging openbaarde." De bekende *George Sand* had den heer *Ledru-Rollin* drie redactiën voor dat Nommer toegezonden, en deze had de bovenstaande er uit gekozen. De rapporteur schetste vervolgens het dubbelzinnig gedrag met betrekking tot den inval in Belgie, die, in weerwil van het schitterend manifest van *Lamartine*, bevolen was op het ministerie van binnenlandsche zaken en door den gouvernements-commissaris zelven naar de grenzen geleid. Hij haalde vervolgens de discoursen van *Louis Blanc* op het Luxemburg aan, waarvan de uittreksels der stenographen, op bevel van den spreker, geheel omgewerkt naar de drukpers werden gezonden. *Louis Blanc* zeide tot de gedelegeerden aldaar: «Gij zijt de vertegenwoordigers van 't volk; de nationale vergadering moge bijeenkomen of niet; uwe vergadering zal blijven. — Als ik aan 't bestuur kom, zal ik niet vergeten dat ik een ongelukkig kind uit het volk ben, slagtoffer van de maatschappelijke orde, en dat ik tegen die orde den eed van *Hannibal* heb gedaan. — Mijne vrienden gij zult niet alleen magtig zijn, maar zelfs koningen, want alle menschen zijn gelijk, alle zijn koningen! Uit het materieel zoowel als uit het zedelijk oogpunt, is het stelsel waarop de maatschappij is gebouwd, een infaam stelsel."

De rapporteur schetste vervolgens de geschiedenis der nationale werkplaatsen; 't was te voorzien dat die menigte bijeen zijnde menschen weldra een gewapend leger zouden uitmaken; de gematigde partij van het voorloopig gouvernement wilde zich van die magt bedienen, maar deze ging weldra tot de partij der regeringloosheid over.

De heer *Bauchart* sprak daarop over de manifestatie van 16 Maart. Gewigtige omstandigheden gaven blijken dat *Caussidière* en *Louis Blanc* die beweging geleid hadden.

Tot de vereeniging van de verkiezingen voor de nationale garde gekomen, waarin gevraagd werd wat men zou doen, ingeval de nationale vergadering niet aan zekere hoop voldeed, gewaagde hij van eene vereeniging van commissarissen van policie bij *Caussidière* gehouden, waarin de prefect tot zijne agenten zou gezegd hebben: «dat zij aan hunne domme burgers, aan hunne nationale garden moesten zeggen, dat deze zouden verdelgd worden op de eerste gedachte aan reactie, dat 400000 arbeidslieden slechts op het sein wachtteden om Parijs tot een puinhoop te maken; dat daartoe geen wapens noodig waren; lucifers waren voldoende. (*Eene onstuimige beweging verwekte deze aanhaling in de kamer*).

Het verslag vervolgens overgaande tot de gebeurtenissen op den 16den April, wijt het die aan *Caussidière*. *Ledru-Rollin* zou men bij het gelukken der beweging tot dictator benoemd hebben. De verslaggever vermeldt dat geweldige balen met oproerige bladen, het werk van nachtelijke bijeenkomsten in het kabinet van *Ledru-Rollin*, naar de provinciën werden gezonden.

Nadat de zitting eenigen tijd geschorst was, ging de rapporteur *Bauchart* voort om den opstand van 15 Mei te schetsen. Deze was het werk der clubs, in betrekking staande met leden van het toenmalig gouvernement, en wier leden en aanhangers gewapend waren uit de arsenalen van den staat. De maatschappij der regten van den mensch, die zeide alleen over 20000 man te beschikken, had zich in het Palais Royal gevestigd, liet er kogels gieten en rustte zich opentlijk tot den burgeroorlog toe. Het uitvoerend bewind gehoord zijnde over het voorgevallene op 15 Mei, had verklaard dat het de noodige bevelen had gegeven voor de veiligheid der nationale vergadering; die bevelen waren echter niet uitgevoerd. De prefect *Caussidière* had dien geheelen dag niets verrigt; hij had later verklaard niets te weten van de plannen van *Sobrier;* intusschen had men een brief gevonden van dezen, toen hij gevangen genomen was, aan *Caussidière* gerigt, houdende: «Bevrijd mij, gelijk ge 't mij gisteren hebt beloofd." Tot de rol overgaande door sommige leden der nationale vergadering op den 15den Mei gespeeld, vestigt het verslag bijzonder de aandacht op *Louis Blanc*, die met *Albert* en *Barbes* de opstandelingen bij de bestorming der vergadering met gebaarden en bewegingen had aangemoedigd. Volgens het getuigenis van den luit.-kolonel der nationale garde, *Watrin*, had hij *Louis Blanc* op het stadhuis erkend.

Nadat de rapporteur zich weder eenigzins verpoosd had, ging hij over tot de gebeurtenissen tusschen 15 Mei en 23 Junij. Weinig dagen na den 15den Mei werd in een oproerig aangeplaktbillet *Caussidière* aan het hoofd der republiek verlangd. In onderschepte brieven aan *Blanqui* werd gezegd dat hij spoedig zou bevrijd worden. De nationale werkplaatsen hadden niet slechts een leger aan den opstand verschaft, maar ook het geld om dat leger te bezoldigen; de kassiers der nationale werkplaatsen waren de kassiers van den opstand; al wie in de clubs tegenwoordig was kreeg 25 c. voor iedere zitting. Volgens getuigenis van den voormaligen minister der openbare werken *Trelat*, was *Louis-Blanc* de oorzaak van al de rampen des vaderlands; diens invloed heerschte in de nationale werkplaatsen, waar zijne woorden werden herinnerd, zijne gedachten en zelfs zijne gebaarden herhaald werden. Volgens een getuige had *Caussidière* geld aan de opstandelingen gezonden; hij zou zelfs op de barricaden aan het hoofd van zijn bataillon der montagnards zijn gezien; evenzoo is *Proudhon* onder hen herkend. — De heer *Bauchart* eindigde zijn rapport met te melden dat er later een supplement over de societeiten en clubs zou volgen.

De vergadering besloot tot het drukken van het rapport en bijhoorende bewijzen. De heeren *Ledru-Rollin*, *Louis-Blanc* en *Caussidière* spraken eenige woorden om tegen het rapport te protesteren, zeggende dat zij de slagtoffers van verfoeijelijken laster waren. De zitting werd onder de hevigste gisting opgeheven.

— De onlangs benoemde Sardinische minister te Parijs, de heer *A. Ricci*, is den 29sten Julij ijlings van Turijn vertrokken en gisteren avond alhier gearriveerd, om de Fransche hulp in te roepen; heden morgen is hij bij den minister van buitenlandsche zaken *Bastide* ontvangen. De raad van ministers was reeds vroeger vergaderd geweest om over het aanzoek tot tusschenkomst door den Milaneschen zendeling *Guerrieri*, te beraadslagen; daar dit aanzoek slechts van eene zijde, buiten deelneming van koning *Karel Albert* kwam, was het voorloopig van de hand gewezen. Nu echter is de zaak veranderd en zou men tot de tusschenkomst besloten zijn; de wijze van uitvoering moet slechts nader worden geregeld. — Eene telegraphische depêche is heden morgen aan den generaal *Oudinot* te Lyon overgemaakt. — Men spreekt ook van het zenden van troepen naar Toulon, om van daar aan de Italiaansche kust te worden ontscheept.

— Volgens de laatste berigten uit Italie is het Piemontesche leger van den regter Mincio-oever verder teruggegaan om de linie van den Oglio te bezetten. Het hoofdkwartier van *Karel Albert* was te Buzzolo verplaatst. — Te Milaan heerschte een panische schrik; men barricadeerde in de voorsteden en maakte veldverschansingen.

— Ter beurze waren genoteerd 3 pCt. 44,25; 5 pCt. 71; Nap r. 73,50; Rom. L. 56.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2den Augustus.

Nieuwe oorlogsverrigtingen hebben, zoo ver de tot heden ontvangen berigten luiden, in het Noorden van Duitschland nog geen plaats gehad, zelfs geven sommige dier berigten, zoowel uit Kopenhagen als uit Sleeswijk, eenige hoop dat de onderhandelingen over wapenstilstand hervat zullen worden. De koning van Zweden zou naar Stockholm wederkeeren, om den Rijksdag te sluiten, en de Zweedsche troepen hunne kantonnementen landwaarts in verleggen. De Zweedsche bevolking legt weinig geestdrift voor een oorlog tegen Duitschland aan den dag.

— In de zitting der Duitsche Nationale Vergadering te Frankfort van den 31sten Julij, hebben de rijks-ministers van oorlog en van buitenlandsche zaken medegedeeld, dat de weder begonnen oorlog tegen Denemarken met allen nadruk zal worden voortgezet, en dat het leger in Sleeswijk tot dat einde zoowel door Oostenrijksche als door troepen van het 7de, 8ste en 9de legerkorps versterkt zal worden.

De Rijksvergadering te Frankfort heeft de voorstellen der commissie voor de staatsregeling, volgens welke alle Duitschers gelijk zijn voor de wet, en geene standenprivilegiën meer bestaan zullen, aangenomen, maar dat volgens hetwelk de adel zelf zou worden afgeschaft, met 282 tegen 167 stemmen, verworpen

— Uit Maintz schrijft men dat de aldaar vergaderde commissie voor de Rijnvaart zeer werkzaam is, en dat het met de opheffing der Rijntollen nu eindelijk ernst wordt, naardien de daarbij betrokken Oeverstaten het over dit punt eens zijn geworden. Ook meende men dat de Nederlandsche en Fransche regeringen bereid zullen zijn de wijzigingen aan te nemen, die door de Duitsche Rijksvergadering verlangd worden.

— De vierdaagsche gevechten tusschen het Oostenrijksche en Piemontesche legers van den 22sten tot den 26sten Julij, zijn geëindigd met eene nederlaag van het laatstgenoemde leger en deszelfs teruggang op den regter Mincio-oever, namelijk aan de Lombardysche zijde, zoodat dit leger naar zijne vroegere stellingen is teruggedreven en de geheele landstreek tusschen den Mincio en de Etsch weder in handen der Oostenrijkers is. Wij laten hier volgen het rapport van den Oostenrijkschen veldmaarschalk *Radetzky* aan den Keizer over het voorgevallene op den laatsten dag, den 26sten:

«Den 24sten in den namiddag liet ik onder het vijandelijk vuur bij Salionze eene dubbele brug over den Mincio leggen. Deze onderneming werd door den veldmaarschalk-luitenant *von Wocher* en den overste *Pfanzelter* van den generalen staf geleid. Het dappere infanterie-regiment Wocher vermeesterde bij Ponti drie stukken geschut en 26 kruidwagens. Ik ging met twee brigades van het reserve-korps en eene brigade van het eerste legerkorps over den Mincio, terwijl de brigade onder bevel van *Wohlgemuth* over Brentino op Monzambano aanrukte en aldaar na een kort gevecht de brug innam en Monzambano bezette. Van de divisie van Vorst *Schwartzenberg* liet ik door de brigade van *Strassoldo* ook Valeggio bezetten en gaf bevel dat de brigade van *Wohlgemuth* den volgenden dag naar Borghetto, tegenover Valeggio, zou optrekken, waar ik de brug over den Mincio terstond herstellen liet. Ik had alzoo drie punten van overgang over den Mincio op éénen dag gewonnen, en was voor een aanval aan deze of aan gene zijde van den Mincio, zoowel als voor eene offensive beweging van mijnen kant aan gene zijde van die rivier volkomen verzekerd. Tegen den avond van dezen dag ontving ik intusschen de tijding, dat bij Custozza de brigade van den generaal-majoor *von Simbschen*, die uit Nogara bij Somma-Campagna en Custozza aangekomen was, den overmagtigen vijand niet had kunnen weêrhouden en dat deze de hoogte van Custozza ingenomen had. In den nacht ontving ik de tijding, dat de vijand met 40,000 man der beste troepen de door mij ingenomene stelling van Custozza tot aan Valeggio den volgenden dag, den 25sten, zou aantasten. Ik liet daarop de vesting Peschiera aan de linker zijde van den Mincio door het zich te Castelnuovo bevindende legerkorps omsingelen en een ander legerkorps met het aanbreken van den dag tusschen Custozza en Somma-Campagna post vatten, terwijl de 4 brigades, die aan den regter oever van den Mincio stonden, nog in den nacht ter versterking van het centrum en van den regter vleugel over den Mincio terugtrok. Er bleef alzoo slechts één bataillon te Salionze en één te Monzambano achter, doch het gewigtige punt Valeggio was met 2 brigades verzekerd, terwijl eene derde achter die plaats stond. Ik wachtte aldus den aanval des Konings op mijn leger af, die ook ten 10 ure des voormiddags aanving, terwijl er eene groote hitte heerschte, die onderscheiden manschappen op den marsch deed bezwijken; het gevecht duurde onafgebroken tot des avonds ten zeven ure. Ik ben nog niet in staat om al de bijzonderheden van dezen slag mede te deelen, dien ik den slag van

Custozza noem, daar hier het centrum van mijn leger stond en deze plaats het laatste op den vijand veroverd werd; zooveel kan ik evenwel zeggen, dat ik nooit een leger met zooveel volharding zag strijden, en dat niet alleen alle pogingen van het vijandelijke leger om de door mij ingenomen hoogten met storm in te nemen vruchteloos waren, maar ook dat de door hetzelve bezette hoogten door mijne dappere troepen met zooveel moed bestormd werden, dat, niettegenstaande deze bijna geheel uitgeput waren ten gevolge van de hitte en van de inspanning, de vijand na verlies der laatste hoogten van Custozza en Somma-Campagna den terugtogt beginnen moest en, vervolgens in den nacht tot Goito voorttrok. Eene beslissende overwinning is alzoo de uitslag van het geleverde gevecht, en ik vervolg thans den Koning, terwijl ik mij weder met Mantua in verband stel. Ik heb vele officieren verloren, daar zij zich overal als voorbeelden van dapperheid gedragen hebben; voorloopig bereken ik het verlies van dooden op 40 of 50 officieren en 500 of 600 soldaten. Ook zijn vele stukken geschut en wapenen veroverd en een groot aantal officieren en soldaten krijgsgevangen gemaakt. Ik zal al de bijzonderheden van den slag van Custozza, zoo mogelijk, later eigenhandig mededeelen en vooral de namen van alle verdienstelijke en dappere hoofd- en andere officieren, alsmede van hen die, met roem gevallen zijn, aan het ministerie van oorlog doen kennen. Ik ruk nog heden met het leger op naar Pozzolengo, en wel in twee kolonnes, de eerste over Monzambano, de tweede over Salionze, terwijl het tweede legerkorps over Valeggio en Volta naar Guidizzolo optrekt. Den uitslag van dezen marsch zal ik de eer hebben zoo spoedig mogelijk mede te deelen.

— Volgens berigten uit Innsbruck van den 29sten Julij, die door de Augsburger *Allgemeine Zeitung* worden medegedeeld, was aldaar een koerier uit het hoofdkwartier van den veldmaarschalk *Radetzky*, dat thans te Valeggio is, aangekomen, met de tijding dat den 26sten des avonds en den 27sten des morgens op nieuw bij Volta met gunstig gevolg gestreden was geworden. Het Piemontesche leger trok naar Cremona terug en werd met nadruk vervolgd.

— De Aartshertog Rijks-stedehouder is den 31sten Julij uit Weenen vertrokken om naar Frankfurt terug te keeren. Volgens de *Wiener Zeitung* heeft hij voor zijn vertrek de volgende bekendmaking aan de bewoners dier hoofdstad gerigt:

« Aan de inwoners van Weenen!

« Op het oogenblik dat ik uit uw midden zal scheiden, dat eene verpligting, waarvan ik mij niet kan ontslaan, mij tot het aanvaarden van mijne betrekking als Rijks-stedehouder roept, is het eene dringende behoefte voor mijn hart, eenige woorden van vriendschap tot u te rigten.

« Neemt vóór alles mijn innigen dank aan voor de hartelijke toegenegenheid, en het schoone vertrouwen, die gij mij zoo dikwijls hebt bewezen; brengt dat vertrouwen nu op den constituerenden en wetgevenden rijksdag over; vertrouwt op den goeden wil en de standvastige bedoelingen van het ministerie, hetwelk gezamenlijk met de vertegenwoordigers des volks geroepen is om de bemiddelaars tusschen troon en volk te zijn; gaat voort met prijzenswaardigen ijver orde, veiligheid en wettigheid te handhaven; bewijst aan de wereld, dat de Oostenrijker het nieuwe krachtige bewustzijn der vrijheid met de oude liefde en trouw voor zijnen Keizer weet te vereenigen.

« Ofschoon mijn hart voor het groote Duitsche vaderland gloeit, zoo zal ik toch steeds aan den geliefden geboortegrond gehecht zijn en ook in mijne nieuwe betrekking niet ophouden, voor het mij dierbare Oostenrijk en voor uw welzijn werkzaam te zijn, zooveel in mijn vermogen is.

« JOHANN."

Genoemd blad behelst voorts nog het volgende:

« De Aartshertog *Johann* heeft bij het verlaten van Weenen, ten einde zijn voortdurend verblijf in Frankfurt te vestigen, tevens zijne betrekking als plaatsvervanger des Keizers voor geëindigd verklaard. Ten einde alsnu de betrekkingen met den constitutionnelen monarch tot uitoefening der regeringszaken voortdurend te onderhouden, heeft de ministerraad besloten den minister van landbouw, handel en nijverheid naar Innsbruck af te vaardigen."

Volgens berigten uit Weenen maakt de gedurige vertraging welke de terugkomst des Keizers naar die hoofdstad ondervindt, aldaar een zeer ongunstigen indruk.

ENGELAND.

LONDEN, den 2den Augustus.

De sedert lang voorspelde openbare opstand in Ierland is den 29sten Julij aangevangen, maar met zeer slecht gevolg voor de oproerlingen. Dien dag begaf zich de onderinspecteur van politie *Trant*, met ongeveer vijftig man, naar Ballingarry, op de grenzen van het graafschap Tipperary, om den heer *Smith O'Brien* gevangen te helpen nemen, die intusschen, aan het hoofd zijner gewapenden, door den konstapel *Carroll* ontmoet was, wiens leven gespaard, maar die aan de bewaring van vier man overgegeven werd. *Trant* sloot zich, met zijne politiemagt, in een huis op, en deed van daar op de insurgenten vuur geven, wier getal in eenige berigten op vierhonderd, in andere op wel duizend geschat wordt. Weldra waren zij overwonnen, acht of tien gedood, een veel grooter aantal gewond, en de overigen verstrooid, terwijl ook de heer *Smith O'Brien* zich al spoedig door de vlugt redde.

Verscheiden Iersche graafschappen zijn weder in staat van opstand verklaard, en te Dublin hebben nieuwe arrestatiën plaats gegrepen. Het getal der verdachten welke zich uit de voeten gemaakt hebben overtreft echter dat der gearresteerden nog. Onder de papieren welke men in beslag heeft genomen, en die de plannen der zaamgezworenen doen kennen, zijn er die zware vermoedens van medepligtigheid tegen twee Iersche Pairs en een Roomsch-Katholijk Bisschop doen ontstaan. Tot eer der Roomsch-Katholijke geestelijken moet anders over het algemeen gezegd worden, dat zij overal pogingen aanwenden om de bevolking van oproerige handelingen af te manen.

De laatste tijdingen uit Dublin zijn van gisteren avond, en hier per telegraaf ontvangen. *Smith O'Brien* had dien morgen zijn hoofdkwartier te Killcash, nabij Slievenamon, gevestigd, en tusschen de drie- en vierduizend volgelingen bij zich. De Lord-Luitenant heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij iedereen gewaarschuwd wordt geene hoofden van den opstand te herbergen, of hunne vlugt te bevorderen, op straffe van hoog verraad. Dr. *Cane* is te Kilkenny in hechtenis genomen. Men zeide dat de heer *Meagher* het land verlaten heeft. Te Waterford en Cork bleef alles rustig.

Een ander berigt zegt, bij gerucht, dat *Smith O'Brien* uit de kolendistricten van Tipperary naar Woodward gevlugt is, om zich naar eene zeehaven in Galway te begeven

Lord *Hardinge* is gisteren te Dublin gearriveerd, om het opperbevel over de troepen in de oproerige districten op zich te nemen.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 5den Augustus.

Luisterlijk zal het feest wezen, hetwelk op 7 Augustus aanstaande, door het Handboogschuttersgezelschap *Vriendenkring* zal worden gegeven. De plaats alwaar de wedstrijd gebeurt, is niet alleen goed ingerigt, maar daarenboven smaakvol versierd. Velen der mededingende schutterijen, als andere gilden beijveren zich om strijd; om door kleeding als andersints, luister aan den optogt en het feest bij te zetten.

De onderscheidene muzijkgezelschappen, alsmede het muzijk der Lanciers en dat van het 7de Regiment Infanterie, zullen niet minder tot het feest bijdragen, maar daarenboven des namiddags het publiek door hunne kunsttoonen veraangenamen.

Men heeft ons tevens verzekerd, dat op Zondag den 6den dezer des avonds, door het Harmoniegezelschap *Vlijt en volharding* alhier eene Soirée musicale zal worden gegeven, waarop aan al de Schutterijen den vrijen toegang zal worden verleend.

Gisteren morgen is onze vesting doorgemarcheerd, naar Venlo marcherende, het 3de bataillon van het 5de regiment infanterie, dat te Bergen-op-Zoom in garnizoen had gelegen. Voorts is het hier in bezetting liggende 3de bataillon van het 7de regiment infanterie, onder den majoor *Salverda*, heden middag naar Limburg op marsch gegaan.

Uit 's Bosch is vertrokken het 4de bataillon van het 6de regiment, aldaar in garnizoen, naar Sittard bestemd.

De Raad van Ministers heeft Woensdag eene zeer langdurige vergadering gehouden. Zijne Exc. de tijdelijke minister van justitie, de heer mr. *Dirk Donker Curtius*, woonde die alsnog bij.

Zijne Exc. de tijdelijke Minister van Justitie is Donderdag nog op zijn ministerie werkzaam geweest.

Men wil weten, dat er waarschijnlijk tot na de terugkomst van den minister *Lightenvelt* uit Maastricht, die weldra verwacht wordt, geene beslissing zou worden genomen ten aanzien van het door den heer mr. *Donker Curtius* gevraagd ontslag als minister.

Een aantal ingezetenen van 's Gravenhage hebben een adres aan den Koning ingediend, om een blijk te geven dat het stelsel van tegenstand door de Eerste Kamer thans gevolgd, wordt afgekeurd en tot verderf des vaderlands leiden zou.

Ook uit Amsterdam is door een aantal ingezetenen een adres aan den Koning gezonden, het ernstig verzoek inhoudende om het door den tijdelijken Minister van Justitie aangeboden ontslag niet aan te nemen.

— Het *Journal de la Haye* deelt mede, dat het zeker schijnt, dat de heer *Donker Curtius*, niettegenstaande den herhaalden aandrang zijner ambtgenooten, onwrikbaar vast staat in zijn besluit, hetwelk hij alleen genomen heeft in de overtuiging, dat hij, door thans zijne portefeuille neder te leggen, slechts handelen zal in het belang van het welzijn van het vaderland.

— In de *Rotterdamsche Courant* leest men heden:

« De voorgenomen aftreding van den minister *Donker Curtius*, maakt een hoofdonderwerp der redeneringen van verscheiden dagbladen uit. Het *Algemeen Handelsblad* behoort onder die welke vragen of de ontwerpen, door de Eerste Kamer afgestemd, van zóó groote beteekenis zijn, om daarvan het behoud eener ministeriële betrekking te doen afhangen. Het *Journal de la Haye* zeide eergisteren dat haar de keuze tusschen slechts twee zaken voor de kroon mogelijk toescheen. Gisteren wilde het *Journal* zich dienaangaande duidelijker verklaren, maar zegt echter nog niet wat het eigenlijk zou verlangen. Men schijnt zulks echter eenigzins uit deze woorden te kunnen opmaken: « Hopen wij dat de Koning, die geene opoffering ontziet wanneer het op de bevestiging van het geluk zijns Volks aankomt, en die zich reeds van de heilzame gevolgen van zijn regt van *initiatief* heeft kunnen overtuigen, goed moge vinden de gedragslijn te volgen die hij zich-zelven heeft voorgeschreven. Dan zal alle oppositie, alle geest van reactie, voor immer vernietigd zijn." De Utrechtsche hoogleeraar *Vreede* vraagt, in de *Utrechtsche Courant* van heden, welke de onheilspellende zin der bedekte woorden van het Fransche dagblad is, en of er zelfs een zweem van noodzakelijkheid voor onberaden, onvergefelijke en onberekenbare stappen bestaat; welk verband er is tusschen de afstemming der beide ontwerpen van wet, en den tegenstand dien men bij de Eerste Kamer onderstelt te zullen ontmoeten, wanneer de raadpleging over de voordragten tot Grondwetsherziening bij de Tweede Kamer zal afgeloopen zijn. Diep betreurt de hoogleeraar de beslissing over het behoud der barbaarsche lijfstraffen, en het natuurlijk gevoel van spijt van den welwillenden minister *Donker Curtius* kan hij ligt verklaren. Maar insgelijks is het hem leed dat die Minister een vertrouwelijken brief aan den Koning, met den naam van *rapport* gedoopt, openbaar heeft gemaakt, en den Vorst in grooter verlegenheid gebragt dan waarin hij zich den 18den Maart bevond.

« Tot deze zaak heeft ook nog betrekking eene missive, door den heer mr. *R. L. van Andringa de Kampenaer* aan den meergenoemden Minister gerigt en tevens voor het publiek verkrijgbaar gesteld. Hij beklaagt zich daarin dat Zijne Excellentie, na op den dag dat deze de portefeuille van justitie aanvaardde, het aanbod zijner openlijke belanglooze diensten te hebben aangenomen, hem naderhand schijnt gerangschikt te hebben, *onder de onruststokers en gelukzoekers*, in diens rapport aan den Koning bedoeld, in welk gevoelen de briefschrijver versterkt werd, toen de Minister een commissaris van policie en twee dienders voor de deur der audientiezaal deed plaatsen. Dat vermoeden, zegt hij, is echter geheel ten onregte opgevat. Hij heeft de door den Minister bedoelde *onruststokers en gelukzoekers* veelmalen ter neder gezet. Thans, nu de minister aan den Koning verklaard heeft bedrogen te zijn in de hoop om van de zijde der *behoudsmannen* ondersteuning te bekomen, betreurt de heer *Andringa de Kempenaer* het zeer; dat Zijne Excellentie die partij het hoofd niet biedt, en wenscht dat Z. M. het aangeboden ontslag niet aanneme. Bij voortduring biedt hij den heer *Donker Curtius*, bij voorkomende gelegenheden, zijne belanglooze diensten aan, het zij deze als minister blijve fungeren, of wel tot het ambteloos leven terugkeere."

— De Afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, hebben op het voorstel der commissie van rapporteurs voor de twaalf wetsontwerpen tot herziening der Grondwet, een nieuw onderzoek aangevangen van de antwoorden der regering op het door die commissie opgemaakt verslag.

— In de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn, volgens de berekening van het dagblad *de Tijd*, thans in het geheel ingekomen 1109 adressen betreffende de Grondwetsherziening. Daarvan zijn 632 zoogenaamd liberaal, met 57322, en 393 zoogenaamd anti-liberaal, met 14633 onderteekeningen. Wat de 84 overigen zijn wordt niet gezegd.

— Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 1sten dezer, n°. 68, goedgevonden te benoemen: bij het 1ste regiment vesting-artillere, tot kapitein van de 3de klasse bij ancienneteit, den 1sten luitenant *F. H. L. van Glansbeek*, van het korps.

— Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 30sten dezer, n°. 73, goedgevonden te benoemen tot 2de luitenants bij het leger in Oost-Indie: bij het wapen der infanterie: de kadets *G. L. C. Tihon* en *L. J. F. Timmermans*; bij het korps der genie en sappeurs: de kadets *M. A. van Walcheren* en *H. W. A. le Clercq*.

— Het *Journal du Limbourg* deelt het volgende antwoord mede van den tijdelijken minister van binnenlandsche zaken, op een adres, door den stedelijken raad van Maastricht, den 25sten Julij ll., aan Z. M. den Koning ingezonden:

Aan den Raad der Stad Maastricht.

's Gravenhage, den 29sten Julij 1848.

De Koning heeft mij, bij beschikking van den 28sten dezer, Litt. F 25, gemagtigd, om aan U Edel Achtb., ten gevolge van derzelver adres van den 25sten dezer, te kennen te geven:

Dat de inzigten, bedoelingen en voornemens van Z. M., aangaande Limburg in het algemeen en de stad Maastricht in het bijzonder, onlangs, door of van wege Hoogstdenzelven, kenbaar gemaakt aan eene commissie uit den raad der stad Maastricht, die deze residentie heeft bezocht, sedert niet zijn veranderd.

Dat de raad, in hetgeen ook na dien tijd door Z. M. ten opzigte van Limburg en Maastricht is verrigt, bepaaldelijk ook in de zending van eenen van 's Konings ministers naar Limburg, zal kunnen vinden de duidelijkste blijken van Zr. Ms. belangstelling in en bezorgdheid voor het behoud en welzijn van de provincie en hare hoofdstad; en dat de raad der stad Maastricht zich verzekerd gelieve te houden, dat Z. M. daarin niet zal verflaauwen, maar onder alle omstandigheden met der daad bewijzen, dat de bevordering der welbegrepen belangen van de ingezetenen der stad Maastricht Z. M. na aan het harte ligt.

Ik heb de eer, enz.

— Op den 2den Augustus jl., is te Amsterdam door Zijne Excellentie den tijdelijken Minister voor de zaken der Hervormde Eeredienst enz., in naam des Konings de dertiende algemeene kerkelijke vergadering der herstelde Evangelisch-Luthersche kerk geopend.

— Gedurende de maand Julij zijn over den Rhijn-Spoorweg vervoerd 49002 reizigers en is de opbrengst van reizigers en goederen geweest *f* 70,237 $53^{1}/_{2}$.

G R A A N M A R K T.

AMSTERDAM, 4. Augustus.

TARWE tot verhoogde prijzen, met goeden handel; verkocht in Entr.: 130, 131 ℔ roode Odessa *f* 245, *f* 248; in Cons.: 129 ℔ bonte Poolsche *f* 315; 128, 129 ℔ mindere dito *f* 305, *f* 308; 124, 125 ℔ dito *f* 290; 126 ℔ Zeeuwsche *f* 255; 130 ℔ Cubanca *f* 230.

ROGGE mede tot iets hoogere prijzen, doch met beperkten handel: 125 ℔ Pommers. *f* 172; 119 ℔ Inlands. *f* 156.

GERST wat aangenamer: 111 ℔ Rost. *f* 168; 113 ℔ Deensche *f* 170; 102 ℔ Jarige Vriesche Winter *f* 132; 92, 93, 95 ℔ dito *f* 108, *f* 110, *f* 116.

HAVER: 85 ℔ Dikke *f* 105.

BOEKWEIT in één doen: 119 ℔ Holst. *f* 178; 120 ℔ Amersf. en Nijkerk *f* 178.

KOOLZAAD: Assendelftsch 50 P. vl.; Zeeuws. en Overm. 55 P. vl.; op 9 Vat, dadelijk 58 P. vl.

RAAPOLIE: op 6/w. *f* 35; Vlieg. *f* 34; in Mei eerstk. *f* 35; Sept. *f* 34; Oct. *f* $34^{1}/_{4}$; Nov. *f* $34^{1}/_{2}$; Dec. *f* $34^{3}/_{4}$.

LIJNOLIE: op 6/w. *f* $27^{1}/_{2}$; Vlieg. *f* $26^{1}/_{2}$.

HENNEPOLIE: op 6/w. *f* 36.

RAAPKOEKEN: *f* 60 à 64. — LIJNKOEKEN: *f* 8 à 10.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 4. AUGUSTUS 1848.

Het Nederl. Mudde Tarwe	van *f*	7,65	tot *f*	8,90
Het dito dito Rogge (Oude)	» »	5,30	» »	5,50.
Het dito dito Rogge (Nieuwe)	» »	5,20	» »	5,40.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» »	0.00	» »	5,70
Het dito dito Boekweit	» »	0,00	» »	5.20
Een grof Tarwe brood, van een pond Nederl.			»	0,15.
Een lucht Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.			»	0,15.
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.			»	0,23.
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.			»	0,25.
Een Nederl. pond Tarwe-meel			»	0.30.
Een dito pond grof Tarwe-meel			»	0,15.
Een dito pond Boter			»	0,66.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)		*f* 2,05	tot *f*	2,20.
Het 1000 Eiken Telhout			»	2.80.
Het 1000 Doof Hout			»	2.20.
De kar Spaanders			»	2.95.
De » Struiken			»	2,80.
De 100 Mutsaard			»	2,90

205de KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

VIJFDE KLASSE.

7e Trekking. N°. 3650, *f* 1500; N°s. 17367, 14134, 7823, ieder *f* 1000.
8e —— N°. 7745, *f* 50,000; N°. 7479, *f* 1000.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (4 *Augustus*) waren de fondsen genoteerd: Ned. $2^{1}/_{2}$ pCt. $42^{15}/_{16}$, $43^{1}/_{8}$; 3 pCt. 50, $50^{1}/_{4}$; 4 pCt. $66^{7}/_{8}$, $^{9}/_{8}$; Aand. Holl. Spoorweg 61; Belgie $2^{1}/_{2}$ pCt. $35^{5}/_{16}$; Spanje Ardoins $8^{5}/_{16}$, $^{3}/_{8}$; dito van 510 p. st. $7^{15}/_{16}$, $8^{3}/_{16}$, $8^{1}/_{8}$; dito onbep. st. $7^{3}/_{4}$, $^{7}/_{8}$; 3 pCt. Binnenl. à 6/m. $16^{3}/_{4}$, $^{7}/_{8}$; Coupons Ardoins $5^{3}/_{4}$, 6; Portugezen 4 pCt. $17^{7}/_{8}$; Rusland 5 pCt. $96^{1}/_{2}$, $^{5}/_{8}$; dito 1828—29 $96^{1}/_{2}$; Certific. 1831—33 84, $^{1}/_{8}$; 4 pCt. bij *Hope* 75, $^{3}/_{8}$; Id. bij *Stiegl.* $74^{5}/_{8}$, $^{7}/_{8}$; Inschr. in Assign. 6 pCt. $56^{1}/_{2}$; Certif. van dito $56^{7}/_{8}$; Polen Aand. 111; Oost. Met. $60^{3}/_{4}$, 61; $2^{1}/_{2}$ pCt. $31^{3}/_{4}$, $32^{3}/_{8}$.

Advertentiën.

Nationaal Concours te Breda,

OP MAANDAG DEN 7. AUGUSTUS 1848,
te geven door het GEZELSCHAP VRIENDENKRING.

Bij de Boekhandelaren VAN GULICK EN HERMANS alhier, zijn voorloopig verkrijgbaar gesteld, TOEGANG-KAARTJES, voor het **CONCOURS** en **BAL**, ieder à 50 Cents, voor een HEER met een of twee DAMES, van des voormiddags 9 tot 12, en des namiddags van 2 tot 5 uren.

VERKOOPING VAN TIMMERHOUT,

OP DRIE MAANDEN CREDIET,
op *Vrijdag den* 11. *Augustus* 1848, des voormiddags ten 10 ure, op het Kasteelplein bij de Katerstraat, bestaande in:
GREENEN-, VUREN- en DENNEN DEELEN en RIBBEN, VLOT-, SLIJP- en SNEEDEELEN, SCHROTEN en LATTEN, eenig EIKEN- en WAGENSCHOTHOUT, enz.
Twee uren vóór de Verkooping aldaar te zien.

*** Bij de Uitgevers L. E. BOSCH EN ZOON is van de pers gekomen:

I. **GEDACHTEN OVER DE ACCIJNSEN,**
DE
DIRECTE BELASTINGEN
EN OVER EENE
BELASTING OP DE INKOMSTEN.
DOOR
L. G. BOURICIUS,
Arr. Directeur der Dir. Belast., enz., te Utrecht.
Prijs *f* 1,25.

Zoo men de sedert jaren verkregene ondervinding, de opregte Vaderlandsliefde des Schrijvers kent, beseft men, dat geen onpartijdiger geschrift het licht zien kan. Zij die belang stellen in 's lands welzijn, kunnen dus geen waarachtiger staat van zaken bekomen, dan die welke de Schrijver hen geeft. —

II. KORTE OPMERKINGEN
OVER DE
ONTWERPEN VAN WET
BETREKKELIJK DE
HERZIENING DER GRONDWET,
DOOR
Mr. F. H. C. DRIELING.
Prijs 30 Cents.

Reeds als Schrijver bekend, en door veelvuldige betrekkingen, dikmaals in de Staatkunde van het Vaderland gewikkeld, kan het niet anders, of eenige opmerkingen van bovengenoemden moeten veler belangstelling treffen, te meer daar ze op een ontwerp van wet betrekking hebben, 't welk in deze dagen de belangstelling van elk Nederlander tot zich trekt. —

III. Ook zijn bij hen nog eenige Exemplaren voorhanden, van het zoo nuttige Werkje getiteld:
John Hastings,
DE LONGTERING GENEZEN,
DOOR ACITON.
Prijs *f* 1,25.

*** De Boekhandelaren GEBROEDERS DIEDERICHS hebben uitgegeven en alom verzonden:

HET PROSPECTUS EN DE 5 EERSTE BLADEN
VAN EEN HOOGSTBELANGRIJK WERK, GETITELD:
ONZE TIJD,
MERKWAARDIGE GEBEURTENISSEN ONZER DAGEN
OP HET GEBIED VAN
STAATKUNDE, GESCHIEDENIS, LAND- EN VOLKENKUNDE, KUNSTEN, WETENSCHAPPEN, NIJVERHEID, ENZ.
MITSGADERS LEVENS- EN KARAKTERSCHETSEN VAN
VERMAARDE TIJDGENOOTEN.
ZAMENGESTELD DOOR
EENE VEREENIGING VAN LETTERKUNDIGEN,
(STREKKENDE TEVENS TOT VERVOLG OP ALLE BESTAANDE ENCYCLOPEDIEN.)

De reeds verkrijgbaar gestelde VIJF EERSTE BLADEN, bevatten:

1°. **DE FRANSCHE OMWENTELING VAN 1848,** TOT NA DE JUNIJ-DAGEN.

2°. **ZWART, ROOD EN GOUD,** DE DUITSCHE RIJKSKLEUREN.

3°. **KAREL-ALBERT VAN CARIGNAN,** KONING VAN SARDINIE.

Dit WERK, waarvan **DE GOEDKOOPHEID ZONDER WEDERGADE** is, en dat gelijken tred zal houden met de Gebeurtenissen onzer Dagen, op het gebied van *Staatkunde*, *Geschiedenis*, *Kunsten*, *Wetenschappen* en *Nijverheid*, wordt aan ieder aanbevolen, die eenigen prijs stelt, om op de hoogte zijns tijds te blijven.

Voor de overige bijzonderheden en voorwaarden tot Inteekening gelieve men het in de voornaamste Boekwinkels, **GRATIS** verkrijgbaar gestelde **PROSPECTUS**, te lezen.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.